"TAKY VÃ•KEND"

NedÄ›le, 04 listopad 2012

UÅ¾ od pátku bylo pÅ™ekrásnÄ›. Najednou teplo, Å¾ádný vítr, nepršelo, nálada doma dobrá, takÅ¾e to vypadalo na super víkend. Franta naplánoval, Å¾e pÅ¯jdem s vnouÄ•aty do parku, sbírat šišky na vÄ›neÄ•ky, cestou Å¾e se vyblbnou a my je spokojené a správnÄ› utahané odevzdáme rodiÄ•Å¯m. A pak Å¾e uÅ¾ si jen budem uÅ¾ívat.

V sobotu ráno ale zavolal FrantÅ¯v kamarád, a Å¾e mu pomÅ¯Å¾e s tÄ›ma drátama kolem poÄ•ítaÄ•e, televize atd. jak prosil. To se nedalo odmítnout, protoÅ¾e kamarád má volno jen málokdy. Domluvili se na Ä•tyÅ™i odpoledne. Tak jsme vnouÄ•ata pÅ™ehodili na nedÄ›li. Franta ještÄ› dopoledne pro nÄ›j koupil tekutý kozly, prej je kámoš má rád ještÄ› pÅ™emejšlel, co by mu nabídnul dobrého. (Mj. pÅ™i nákupu kozlÅ¯ se mu do tašky vloudila nezvaná flaška vodky.) Po obÄ›dÄ› si ještÄ› skoÄ•il na svý "tÅ™i kousky" do vedlejší hospody a uÅ¾ tu b Ä•tvrtá a hodný kamarád. Je to fakt neuvÄ›Å™itelnÄ› šikovný chlápek - absolutnÄ› nechápu, Å¾e ho ještÄ› nÄ›k neklofla, je uÅ¾ - co já vím - delší dobu singl. Mládenec sice má za sebou skoro šedesát jar, ale rozhodnÄ› na to nevypadá. Zatímco se pánové vÄ›novali drátÅ¯m a rÅ¯zným dÅ¯leÅ¾itým debatám, nandala jsem Pájovi (tak se kamarád jmenuje kÅ™estním) trošku guláše s rýÅ¾í. "Jo, není to palivý, fakt ne... navopak, sneslo by to..."A tak Franta pÅ™inesl všechny svoje jedové zásoby - mexické suché papriÄ•ky, kreolskou hot pepper omáÄ•ku, šmrdlátko s pepÅ™ovými kuliÄ•kami... a co já vím ještÄ›. Pája si to tam sypal hrstma, já zírala - a pÅ™emýšlela, jaké to asi bude mít pozdÄ›ji konce. Franta otevÅ™el kozla a taky vodku. Nalil sobÄ› i Pájovi. Nebylo prst, ale na hrst. Oba to do sebe hupli a Franta okamÅ¾itÄ› nalil dalšího "panáka": No, a takhle fofÅ™ili asi pÅ¯l hodinky a pak najednou nám Pája zvadnul jak nezalitá kytiÄ•ka. I kdyÅ¾, tohle pÅ™irovnání moc nesedí, protoÅ¾e oni byli oba zalití a aÅ¾. ¨ Chudák, pokud to ještÄ› zvládl, tak se mi stále omlouval, Å¾e cejtí, Å¾e je asi oÅ¾ralej, a Å¾e tohle nechtÄ› neÅ™ád Franta - asi Å¾e byl tak vdÄ›Ä•nej, Å¾e udÄ›lal to, na co on se nezmohl snad rok - mu dal eštÄ› další t super panáky, nalil další pivo a to uÅ¾ se Pája neudrÅ¾el na nohou. ŠílenÄ› rychle se setnul - a to bylo necelých sedm - co teÄ• s ním? Nabízeli jsme mu, aby tu zÅ¯stal, to odmítl, odmítl i taxíka - a Å¾e si kliÄ•ánko skoÄ•í na autob Vstal a skácel ze zpÄ›t na gauÄ•. Byla jsem na svého drahého setsakra naštvaná, ale on byl jedno velké chápající soucítÄ›ní (s ním to tak moc nehlo, asi za to mohla ta obrovská porce guláše, kterou mÄ›l k pozdnímu obÄ›du). Nakonec jsme Páju nasoukali do kabátu a pomohli mu do pÅ™edsínÄ›. Obout boty byl problém vÄ›tší, neÅ¾ vypustit raketu na mÄ›síc, ale i to se zvládlo a já oba pány vyhodila na vzduch; manÅ¾el ho šel bratrsky doprovodit.

Nakonec jsem se fofrem oblíkla a šla zadem za nima pozorovat, jak dojdou na stanici. Pája se kaÅ¾dou chvilku kácel, ale Franta ho hrdinnÄ› podpíral. Pak Ä•ekali na laviÄ•ce na autobus. Já mrzla kousek dál za smrÄ•kem a sledovala, jak to bude pokraÄ•ovat. PÅ™ijel autobus, Franta se ho snaÅ¾il dovléct dovnitÅ™, ale Pája se mu rozpadl pÅ™í schÅ¯dkách. Zatím co ho manÅ¾el nÄ›jak zvedal, pÅ™ibÄ›hl šofér a voba vyhodil... To uÅ¾ jsem se sebrala a &scaron domÅ¯, s tím, Å¾e tohle uÅ¾ dál vidÄ›t nemusím, aÅ¥ si to oba pánové vyÅ¾erou. (Prý se to opakovalo ještÄ› u dalšího autobusu, ale ve tÅ™etím prý uspÄ›li. MÅ¯j zhýralý manÅ¾el se vrátil za další hodinu - a byl ve stav stejném, jako pÅ™edtím Pája, protoÅ¾e se "musel jít z toho rozÄ•ílení uklidnit" - a jak jinak a kde jinde, neÅ¾ v hospÅ¯dce. Vz bez sebe jsem mu pomohla svléknout a pak do pelechu. Po chvíli zaÄ•alo naše uvaÅ¾ování:

- JeÅ¾išmarjá, co s ním bude? Ty ho máš ho na svÄ›domí, nemÄ›l si ho tak voÅ¾rat!
- ale copak já mÅ¯Å¾u vÄ›dÄ›t, Å¾e ho..o vydrÅ¾í?
- voni ho cestou okradou, tÅ™eba i zabijou, co budeme dÄ›lat?
- Neblbni, dyk je jen oÅ¾ralej, škyt, tÅ™eba to pÅ™eÅ¾ije..
- Venku je ale uÅ¾ zima, jesli ho zase nÄ›kde vyhodÄ›j, tak von se domÅ¯ nemÅ¯Å¾e dostat, a je to takovej hodnej Ä•lovÄ›k!

atd.

Nakonec jsem asi za hodinku kamarádovi zavolala. Ten mÅ¯j podÄ›s uÅ¾ mezitím štípal dÅ™íví a nevÄ›dÄ›l o svÄ delší chvíli to Páje zvedl, zablábolil: "aoooooo".... Z Ä•eho jsem usoudila, Å¾e je tedy doma - a jen mu Å™ekla, Å¾e ser dÄ›snÄ› ráda. A byla jsem fakt dÄ›snÄ› moc ráda, Å¾e je v poÅ™ádku. Jaký tedy byl vlastnÄ› náš víkend? Franta s rozhodl, Å¾e v "tomhle stavu" nikam nemÅ¯Å¾e, takÅ¾e jsem s vnouÄ•aty šla sama. Po návratu domÅ¯ jsem zjistila, Å se zase "léÄ•il" a svÅ¯j odporný stav pÅ™iÅ¾ivil. Mj. pÅ™átelé - to je mÅ¯j pÅ™íspÄ›vek do debaty, jak je fajn Å¾ít s muÅ¾sk vÄ•ely jednodušší? IRENA